Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 49. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 14-го БЕРЕЗНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 14, 1986 No. 49. VOL. XCIII

ПРЕЗИДЕНТ І ГОЛОВА УНР ВІДВІДАЛИ ВАШІНҐТОН

Вашінґтон (УІБ). — У вівторок і середу, 25-го і 26-го лютого ц.р., перебували тут Президент УНР Микола Лівицький і голова Уряду проф. Ярослав Рудницький. Вони провели ряд розмов і зустрічей у справах ДЦ УНР. Також у зв'язку з Міжнародним Роком Миру передано для вжитку федеральних чинників ЗСА ново опрацьовану „Деклярацію колективних людських прав", у якій стверджується, що як довго Україна й інші народи Східньої Европи будуть поневолені Москвою, так довго не може бути тривалого миру в світі.

З уваги на 60-річчя трагічної смерти св. п. С. Петлюри, а теж у зв'язку з напруженими відносинами між жидами й українськими громадами у вільному світі передано відповідним урядовим чинникам текст закону про жидівську меншину в Україні, підписаний С. Петлюрою в 1919 році.

Перебуваючи в Конгресовій бібліотеці, згадані діячі УНР передали матеріяли про відбуті в 1985 році відзначування 65-річчя екзилю ДЦ УНР у вільному світі.

З інших справ, що входили в обсяг дії у Вашінґтоні були відвідини українського відділу „Голосу Америки", справа діяльности екзильних урядів і дипломатичних представництв поневолених народів у столиці ЗСА, справа Комісії Великого голоду тощо.

В Пассейку відбулись похорони о. митрата В. Білинського

Пассейк, Н. Дж. — Тут у вівторок, 11-го березня, відбулись похорони св. п. о. митрата Володимира Білинського, довголітнього місцевого пароха і колишнього довголітнього головного предсідника СУК „Провидіння", який помер нагло у четвер, 6-го березня, у Елленвіллі, Н. Й., де проживав на пенсії.

О. Митрат В. Білинський народився в 1911 році в Ковтсвіллі, Па., в родині Івана і Антоніни з дому Гащак. Малим хлопцем повернувся в Галичину, де скінчив початкову, середню і вищу овіту. Після закінчення Духовної Семінарії в Станиславові, його висвятив у священичий сан Єпископ Іван Лятошинський в 1935. Цього самого року він виїхав до ЗСА і був парохом в таких місцевостях: Аліквіппі, Па., Міннеаполісі, Філядельфії, де був якийсь час асистентом канцлера, Кайзері, Па., Честері і від 1962 року в Пассейку, Н.Дж., до відходу на пенсію. Працював з молоддю та був членом Митрополичої ради парафіяльних шкіл. Очолював СУК „Провидіння" на протязі чотирьох каденцій від 1942 до 1957 року.

Похоронні відправи очолював Митрополит Стефан Сулик, співслужив Єпископ Василь Лостен з численним духовенством. Працав покійного о.. шамбелян Степан Чопко, голова СУК „Провидіння".

Лондонський журнал помістив статті проф. Ф. Сисина

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — У січневому числі наукового журналу „Славік енд Іст Юропієн Рівю", що є періодичною публікацією Лондонського університету надруковано три статті-рецензії проф. Франка Сисина, члена дирекції Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ) та багатолітнього викладача історії України в Гарвардському університеті.

Автор підкреслює в тих своїх статтях, що на жаль не багато сьогодні науковців на Заході пише, за винятком кількох еміграційних авторів, про козацьку добу української історії. Але виглядає, що ситуація дещо кращає.

Віднотовуючи появу трьох нових наукових праць, якраз із козацькою тематикою, в яких порушено теж ролю Церкви в житті українського народу того часу (перша половина XYII століття), проф. Ф. Сисин вказує на повніший розвиток наукових дослідів в обставинах свободи.

Совєтські історики нерадо, а то й тенденційно розглядають історичні явища, що пов'язані із видатною ролею у формуванні численних періодів минулого України. Зокрема совєтські науковці применшують, викривляють та оминають трактування періоду Української гетьманської держави, політична культура і економічна важливість якої в Східній Европі була безсумнівною. Совєтське вихвалювання Переяславської угоди не дозволяє їм на об'єктивний розгляд діяльности українських гетьманів та гетьманської старшини, які бажали знайти кращі для України політичні розв'язки, подальше та осторонь від завжди загарбницької Москви.

ПОДОРОЖ ДО АВСТРАЛІЇ

Бетлегем, Па. — Світова Федерація Українських Лікарських Товариств у співпраці з Українським Лікарським Товариством Північної Америки запрошує всіх членів, родини і приятелів на відзначення 10-ліття заснування Українського Лікарського Товариства в Австралії, яке відбудеться в днях 24-го, 25-го і 26-го жовтня ц.р. в Сіднеї, Австралія. Про заплянову прогульку-подорож по Австралії, Новій Зеляндії, Тагіті і Гаваях будуть ще подані точні інформації. Подорож полагоджує Марта Федорів із Westgate Travel, при 2640 Schoenersville Rd., Bethlehem, Pa.

У Філядельфії вшанують жінок-героїнь

Філядельфія. — Місцеві жіночі організації міста Філядельфії повідомляють, що в неділю, 16-го березня ц.р., о год. 3:30 по полудні, відбудеться свято жінки-героїні в УОКЦентрі, при 700 Сідар ровд.

У програмі беруть участь Надія Світлична, яка виголосить доповідь, Леся Рудий, яка гратиме на фортепіяні, а Володимира Кавка, Марія Касіян, Оксана Михайлюк й Маріянна Ольховецька виконають інсценізацію поеми Лесі Українки „Грішниця". Виступлять теж із сольоспівом Надія Оранська при супроводі Л. Рудої і співочий ансамбль Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у ЗСА в супроводі бандур під мистецьким керівництвом Петра Гурського.

Господарем імпрези цього року є Український Золотий Хрест, 20-ий Відділ у Філядельфії.

Знову вимагають видачі Д. Куп'яка й інших українців

Київ. — Київська газета „Молодь України" надрукувала довшу нібито „інформацію" пресового агентства РАТАУ у числі з 23-го лютого ц.р., під заголовком „Ім'ям закону пам'яті". Тією статтею речники комуно-московської імперії розпочали чергову атаку на канадського українця Дмитра Куп'яка та при тій нагоді згадали про інших українців „воєнних злочинців" Є.Ф.Біласа, І.В.Савку, Б.С. Назарка та інших.

Розповідаючи про теперішню громадську і політичну діяльність Д. Куп'яка в місті Міссісага, РАТАУ атакує Лігу Визволення України і каже, що „свої апартаменти для 'робочого місця' еміґрантським покидькам люб'язно надав уніятський храм у цьому місті. Дивуватись тут нічому: в роки війни уніятська верхівка на чолі з досить відомим А. Шептицьким благословила на криваві оргії банди оунівців, активно співробітничала з гітлерівцями".

У статті є ще чимало пропагандивних нісенітниць, вигадок, інсинуацій, побрехеньок, скерованих в сторону „українських буржуазних націоналістів", „банд ОУН-УПА", „безувірів подібних до Куп'яка, які ще ходять по цій землі". Газета наводить слова львівського прокуратора В.М.Дороша, свідків, яких КҐБ змусило свідчити в некористь Д. Куп'яка, і пише, що „учасники сходу (мабуть сходин) направили листа прем'єр-міністрові Канади Брєнові Малруні, який містить ще одну вимогу видати радянським властям матерого вбивцю Д. Куп'яка, бо такий крок відповідав би інтересам як радянського, так і канадського народів, які були союзниками в роки Другої світової війни".

Використовуючи таку „добру нагоду" совєтські пропаґандисти вирішили „вдарити" також по українській громаді в ЗСА, зглядно її активістах, які „звили собі гнізда під крильцем американського імперіялізму, який намагається всіляко обілити воєнних злочинців, відвести від них караючий меч справедливої відплати". Цитуючи „голоси американської преси", газета пише, що „власті ЗСА надали притулок тисячам нацистських катів (повторення за книжкою Алена Раєна) і фашистських поплічників... Дехто з воєнних злочинців досі використовується центральним розвідувальним управлінням, Пентаґоном та підривними радіостанціями, у рекаційних націоналістичних виданнях, як 'консультанти', 'радники' по боротьбі з комунізмом".

Кінчаючи, газета пригадує, що прокуратура СССР зібрала і передала відділові спеціяльних розслідувань (ОСІ) при Департаменті юстиції ЗСА „доказові матеріяли щодо більше як 150 осіб, винних у нацистських злочинах, у тому числі і на землі України. Але тільки одного з них недавно було передано радянським органам юстиції".

Чикаґо приготовляється до вшанування С. Петлюри

Чикаґо (Н.Н.). — Відділ УАКРади та інші організації бажають вшанувати пам'ять Петлюри, збираючи фонди на добудову існуючого будинку Бібліотеки ім. С. Петлюри в Парижі, яка вже розпочалася, і потребує негайної фінансової допомоги всієї української громади у світі.

Збірку фондів на ту ціль в Чикаґо вже розпочато і можна сподіватися, що місцева громада належно відгукнеться, щоб відповідною сумою підтримати цю вартісну і патріотичну ініціятиву керівників бібліотеки в Парижі.

В сам день 60-ліття трагічної смерти, 25-го травня, буде відслужена Соборна Панахида в православному катедральному храмі св. Володимира при участі духовенства різних віровизнань, комбатантів і молоді.

Святочна академія для вшанування голови Директорії і Головного Отамана Армії УНР відбудеться тут на тиждень раніше, а саме 18-го травня, в школі Шопена. З промовою виступить гість із Міннеаполісу д-р Анатолій Лисий, а місцеві одиниці виконають відповідну до дня програму.

ВИСТАВКА ГРАФІКИ В НЮАРКУ

Нюарк, Н. Дж. — Фундація „Рідна Школа" в Нюарку влаштовує виставку графіки Христини Головчак—Дебаррі в неділю, 16-го березня ц.р., від год. 9-ої ранку до год. 2-ої по полудні, тут в Пластовій Домівці, при 736 Санфорд авеню.

У В-ві „Сучасність" вийшла збірка О. Смотрича

Ню Йорк. — Тут у Видавництві „Сучасність" появилася збірка писань Олександра Смотрича п.н. „Ужинок".

Олександер Смотрич писав спершу прозою й опублікував у 1950-их і 1960-их роках три збірки новель. Поезію він почав писати досить недавно, коли між 1974-76 роками опублікував у самвидаві 11 коротеньких збірок, які називав просто „Вірші". В цих віршах — жорстоких, майже сирих, майже антипоетичних — поет виливав свою лють проти тих, які чинили українському народові кривди.

Збірка „Ужинок" цілком інакша тоном, вона філософськи вдумлива, по-людськи зворушлива й поетично вивершена.

Поезії Смотрича викличуть у вас усмішку, або краплю смутку, піднесуть вас до духових небес або стягнуть у надри земних буденностей.

До речі тут згадати про обкладинку. Це остання співпраця сл. пам'яті маестра Якова Гніздовського з видавництвом „Сучасність"

Книжку в ціні 6.50 дол. можна набути в книгарнях і у видавництві: Sucasnist, 254 W. 31st St., 8th Floor, New York, N. Y. 10001.

Відділ Т-ва Бойківщина в Ню Йорку відзначає 10-річчя

Ню Йорк. — З нагоди 10-річної праці Товариство „Бойківщина", а головно Відділу „Маківка" на терені Ню Йорку, проробило велику працю серед ширших кіл українського громадянства, бо зроблено вісім успішних бойківських імпрез метою кращого ознайомлення української громади з бойківською культурою, мистецтвом, традиціями і звичаями.

В неділю, 16-го березня ц.р., місцевий Відділ „Маківка" відзначає своє 10-річчя і з цієї нагоди відбудеться бойківська зустріч в Українському Спортовому Клюбі, при 122 Друга авеню, з доповіддю про Бойківщину, яку виголосить д-р Микола Ценко, та з бойківською мистецькою програмою.

Сандіністи закликають ЗСА до переговорів

Ню Йорк. — Новий амбасадор Нікараґуа до Організації Об'єднаних Націй Нора Асторґа передала у вівторок, 11-го березня ц.р., акредитацію генеральному секретареві ОН Гавіє Перезові де-Куеярові, а пізніше виступила на пресовій конференції, на якій вона заперечила і відкинула дотеперішні обвинувачення Вашінґтону, що її уряд, тобто прокомуністичний уряд сандіністів в Нікараґуа, займається експортом революції до інших країн не тільки Центральної, але взагалі Латинської Америки.

Н. Асторґа вважає, що існуючий в Центральній Америці конфлікт можна полагодити шляхом переговорів між представниками Нікараґуа і З'єднаних Стейтів Америки.

На її думку „революція не є Кока-колею чи іншим товаром, що його можна будь-де і будь-кому продати. Революційні зриви постають у країнах з поганими політичними і соціяльними системами і їх піднімають ті, які змагаються за зміну системи у своїх країнах".

Н.Асторґа, яка ще недавно була заступником міністра закордонних справ в уряді сандіністів, відмітила, що якщо Конґрес ЗСА схвалить допомогу для „контрас" в сумі 100 мільйонів долярів, то ситуація у відносинах між ЗСА і Нікараґуа може значно погіршитися. Таке рішення, в її опінії, буде голосуванням проти миру. „Або ви є за миром і мирною розв'язкою усіх існуючих в світі проблем, або ви є проти", — заявила 37-річна Н. Асторґа, яка була номінована амбасадором до ОН ще в 1984 році, але тоді Уряд ЗСА гостро протестував проти її минулої активности, як партизанки, і сандіністи відкликали були свою номінацію. Тепер, коли вони вже „вбралися в пір'я", як кажуть політичні аналітики, номінація Н. Асторґи хоч викликатиме поденервування у Вашінґтоні, але спротиву великого не буде з огляду на уклад сил в ОН.

Минулого тижня президент Р. Реґен найменував Филипа Габіба спеціяльним амбасадором для справ Центральної Америки і цей крок був позитивно сприйнятий також сандіністами. Згадувана Н.Асторґа також підкреслила, що номінація вказує на перелом у політиці Вашінґтону і шукання ним шляхів полагодження конфліктів також способом переговорів.

На думку політичних спостерігачів, приїзд Асторґи до ОН, якраз тепер, коли ведуться дебати над уділенням допомоги для нікараґуанських антикомуністів, був часово добре підібраний сандіністами, але чи він матиме вплив на саме рішення, тяжко сказати.

У СВІТІ

НОВИЙ УРЯД У Філіппінах наказав заарештувати двох членів крайової асамблеї, які були причетні до вбивства провідних членів з опозиційних партій, які під час виборів підтримували кандидатуру Коразон Акіно. Новий міністер оборони Хуан Понсе Енріле заявив, що парляментарист Артуро Пацифікадор замішаний у вбивство Евіллія Гавієра, голови виборчої кампанії К. Акіно; другий „політик" Орляндо Дуляй також був учасником вбивств опозиціонерів, пов'язаних з виборчою кампанією. Проти обидвох прокуратор підготовляє судову справу.

УРЯД ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКОЇ Республіки відкликав своє раніше рішення про те, що три журналісти компанії Сі-Бі-Ес мусять покинути країну. В урядовій заяві говориться, що закордонні кореспонденти і фоторепортери повинні бути трохи уважніші у своїх передачах подій з ПАР, особливо з демонстрацій і похоронів, які перетворюються у велетенські антиурядові маніфестації, завдяки маніпуляціям закордонного центру, який керує розрухами на півдні. Як виглядає з інформації уряду, репортери Сі-Бі-Ес зігнорували зарядження поліції про заборону фотографувати демонстрацій в Йоганнесбурґу й околиці.

ПРОКУРАТОР ЗАХІДНЬОЇ Німеччини повідомив, що він відкрив слідство проти теперішнього канцлера Гельмута Коля, бо існує підозріння, що він дав фальшиві зізнання парляментарній комісії, яка досліджує перекупство членів кабінету і деяких високих урядовців в міністерствах. Г. Коль заявив, що його зізнання перед комісією є запротоколовані слово в слово і він не має до цієї справи жадних додатків. Одним словом канцлер ледве чи погодиться зізнавати другий раз, бо він і його співробітники вважають цю справу передвиборчою пропаґандою соціял-демократів.

САВДІЙСЬКА АРАБІЯ незадоволена поведінкою американських сенаторів, які, як то кажуть, „мобілізують сили" для бльокування пропозиції Адміністрації президента Роналда Реґена продати тій заприязненій із ЗСА арабській країні 2,500 протилетунських і протикорабельних ракет. Противники продажу кажуть, що аж 50 сенаторів, республіканців і демократів, не погоджуються з пропозицією Уряду і заявляють, що голосуватимуть проти неї. Сенатор Алан Кренстон з Каліфорнії очолив „опозицію" в Сенаті проти цієї справи. Речники Адміністрації заявили, що Савдійська Арабія почувається загроженою Іраном і попросила ЗСА продати їй відповідну кількість модерних ракет.

ПРО ТЕ, ЩО НІКАРАҐУАНСЬКОЮ сандіністською армією командують кубинські старшини, свідчить також повідомлення в газеті „Баррікада", офіційному органі сандіністів, яка інформує, що генерал кубинець Арнальдо Очоа був замінений іншим кубинським генералом, Нестором Льопезом Кубою, бойовим старшиною з молодшої ґенерації. Свого часу ген. Л. Куба командував військовими частинами в Анґолі і Етіопії. Під теперішню пору в Нікараґуа, згідно з урядовою статистикою, є 700 кубинських військових „дорадників". Американська розвідка подає, що кубинських і совєтських дорадників, в тій країні є значно більше, понад 3,000 осіб, не враховуючи „дорадників" з інших ділянок.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Великобританії Марґарет Тачер відкинула у принципі пропозицію совєтського лідера Міхаїла Ґорбачова, щоб британську і французьку нуклеарну зброю включити в переговори про роззброєння і в договір про зменшення нуклеарних ракет в Европі. Великобританія і правдоподібно також Франція не хочуть бути залежними на випадок конфлікту на европейському континенті, бо вони дуже добре пам'ятають ситуацію з Другої світової війни, коли вони мусіли починати розбудовувати свої збройні сили від початку і тільки ЗСА врятувати їх від катастрофи. Очевидно, лідер опозиційної лейбористської партії Ніл Кіннок критикував у палаті громад становище М. Тачер.

ЕСПАНІЯ ЗАЛИШИТЬСЯ В НАТО

Мадрид, Еспанія. — „Май бутнє Еспанії є в руках голосуючих". Так сказав прем'єр-міністер Еспанії Феліпе Ґонзалез після того, як проголосував на референдумі за те, щоб країна залишилася членом Північно-Атлянтійського Оборонного Союзу (НАТО). Були здогади, що більшість громадян не підтримає прем'єр-міністра, але 53 відсотки голосуючих підтримали його.

Пункти для голосування відкрилися о 8-ій годині ранку в середу, 12-го березня. Очікували, що в референдумі візьме участь від 67 до 78 відсотків дорослого населення країни. Міністер внутрішніх справ країни Альфонсо Ґуерра назвав це „незвичайною активністю". За порядком коло пунктів голосування наглядали 139,000 поліціянтів і вояків. В Мадриді деякі пункти голосування пікетували консерватисти, які хоч і виступають за членство Еспанії в НАТО, але бойкотували референдум, вважаючи його шкідливим. Комуністичні і ліві організації вимагали не лише виходу Еспанії з НАТО, але й ліквідації в країні американських військових баз.

За те, щоб Еспанія залишилися членом НАТО проголосувало 53 відсотки населення країни, проти голосувало 39 відсотків. Таким чином, прем'єр-міністер країни Ф. Ґонзалез здобув перемогу.

Хоч референдум не був зобов'язуючим для уряду, але Ґонзалез був заявив, що він повинується волі народу.

В АМЕРИЦІ

КОЛИШНІЙ СЕНАТОР республіканець з Тексасу Джан Тавер, який очолював на переговорах в Женеві ту частину американської делеґації, яка займалася проблемами обмеження стратегічної зброї, зголосив президентові Роналдові Реґенові просьбу про резиґнацію. Коментуючи рішення Дж. Тавера, речник Білого Дому Ларрі Спікс сказав, що резиґнація викликана особистими мотивами і не має ніякого відношення до політичних справ. Вважають, що найбільш вдалою кандидатурою на місце Тавера є його заступник Роналд Ліман. Кореспондент газети „Ню Йорк Пост" Нілс Лейтем пише, що резиґнація Тавера була викликана боротьбою, яку він вів з секретарем Департаменту оборони Каспаром Вайнберґером. Тавер відомий своїми різко консервативними поглядами. В 1980 році він залишив своє місце в Сенаті і не приховував свого наміру стати на чолі військового відомства.

КООРДИНАТОР філантропічної діяльности шпиталю Мерсі в Денвері, Колорадо, доктор Джан Лемон повідомив репортерів, що двом афганським дітям цими днями були зроблені пластичні операції. Ці діти були поранені під час налету совєтської авіяції. 11-річна Бібі Біґірі дістала сильне попалення від совєтської бомби, а семирічний Насир Ахмед попав під ракетний обстріл і був тяжко поранений. Вся його родина загинула. Відповідаючи через перекладача на запитання репортера, маленький Ахмед сказав: „Передайте всім американцям, що росіяни вбивають немовлят в колисках. Багатьох дітей вони вивозять в Росію. Я хочу, щоб про це знали всі".

ЛІТАКОНОСЕЦЬ СЬОМОЇ американської фльоти „Мідвей" прибув у південно-корейські води. Він візьме участь у спільних маневрах, які почалися 10-го лютого. В них беруть участь понад 200,000 вояків і старшин ЗСА і Південної Кореї. На знак протесту проти маневрів уряд Північної Кореї припинив торговельні, парляментарні і гуманітарні переговори з Південною Кореєю. Північно-корейська преса назвала маневри підготовою до війни.

ПАТОЛОГОАНАТОМИ американської армії ідентифікували останки п'ятьох із семи військовослужбовців, яких В'єтнам передав З'єднаним Стейтам Америки в грудні минулого року. Всі військовослужбовці були морськими летунами. Їх літаки в різний час були збиті над Північним В'єтнамом. Заступник секретаря Департаменту оборони ЗСА Ричард Ермітідж повідомив, що на зустрічі американської і в'єтнамської делеґацій в Ганої 28-го лютого була досягнута домовленість про передачу ЗСА останків ще 21 військовослужбовця.

ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ бази військово-морських сил в Каліфорнії Роберт Гейґвуд обвинувачений в спробі продати секретну інформацію. Він запропонував продати секретні документи незнайомим людям в барі. Жінка-поліціянт, яка була там в той час, звернула увагу на це і повідомила ФБІ. Р. Гейґвуда арештував агент, який вдавав, що цікавиться секретними інформаціями.

ПРЕДСТАВНИКИ ТИБЕТСЬКОЇ громади в Ню Йорку провели демонстрацію, присвячену 27-ій річниці крайового повстання в Тибеті проти китайської окупації. Під час придушення повстання китайці знищили понад один мільйон місцевих жителів цієї країни. Демонстранти прийшли до будинку місії Китаю при Об'єднаних Націях і хотіли передати працівникам місії петицію зі своїми вимогами. Як і минулими роками, китайці відмовилися прийняти петицію. Її копія буде вручена президентові Роналдові Реґенові. Посадник Ню Йорку Едвард Кач і губернатор Маріо Квомо оголосили 10-го березня Днем Тибету.

УРЯДОВЦІ АҐЕНЦІЇ ОХОРОНИ довкілля у найновішому рапорті виявили, що 93 відсотки осіб в стейті Ню Джерзі п'ють добру воду. Решта 7 відсотків осіб, головно в північному Ню Джерзі, п'ють воду, яка дещо забруднена. Урядовці, які працюють над прочищенням води, виявили, що вода в ніякий спосіб не є загрозою для людей.

СТЕЙТ НЮ ДЖЕРЗІ оскаржив понад 100 колишніх студентів, які не виконали своїх зобов'язань щодо позичок, які вони взяли, щоб заплатити за свої студії. Тому що багато колишніх студентів ще не заплатили своїх позичок, існує загроза що сім шкіл не позичатимуть більше грошей студентам. На цім тратять найбільше ті студенти, які не можуть собі заплатити за школу та потребують грошової допомоги.

ВИМОГА БІЛОГО ДОМУ, щоб Совєтський Союз зменшив число своїх представників в Організації Об'єднаних Націй, погіршила відносини між ЗСА і СССР. Крім того совєтські засоби масової інформації повели шалену пропаґанду проти Адміністрації президента Роналда Реґена і погрозили відмовою від чергової зустрічі на вершинах та внесенням пропозиції про перенесення Головної квартири ОН до іншої країни.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00 UNA members $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Розумне рішення Верховного Суду

У 1966 році Верховний Суд прийняв був одно з тих рішень, які йшли по лінії скрайнього лібералізму. Такими рішеннями було проголошення молитви в публічних школах протиконституційним, — апробата абортів, обов'язкове расове „вирівнювання" у публічних школах. У ділянці судівництва найбільше шкоди наробило рішення, яке дістало популярну назву „справа Міранди". За цим „Міранда" — рішенням поліціянт, який арештує будь-кого, навіть зловленого „на гарячому" жорстокого вбивника, мусить проделямувати йому довгу чергу прав арештованого. Арештований — за тим „Міранда" — рішенням — має право зовсім не зізнавати, його перестерігають, що все, що він скаже, може бути використане проти нього, і його повчають, що він має право зажадати негайно адвоката-оборонця і може відмовитися від зізнань, якщо не буде присутній його адвокат. А коли він не матиме грошової можливости взяти собі адвоката, який йому до вподоби, то він дістане з уряду правного дорадника.

Те „Міранда" — рішення спутувало руки поліції і прокуратурі і доводило до абсурдів. Таким абсурдом було визнання „невинного" Браєна Бирбайна з Ровд Айленду, якого в першій інстанції суд засудив на досмертну в'язницю за вбивство під час грабежі у березні 1977 року. Вбивник сам признався до свого вчинку, але його адвокат зробив відклик до вищого суду, мотивуючи неважність суду тому, що вбивникові не сказали були, що він може негайно викликати собі адвоката — і суд прихилився до такого арґументу і звільнив убивника. Справа опинилася у Верховному Суді і 10-го березня ц.р. Верховний Суд шістьма голосами проти трьох відкинув рішення другої судової інстанції (Апеляційного суду) та затвердив первісний засуд на досмертну в'язницю, вирішивши, що в деяких випадках поліція може промовчати клявзулю з „Міранда" справи і має право переслухувати арештованого без присутности адвоката, і такі зізнання арештованого мають правну силу.

Це останнє розумне рішення Верховного Суду, стало можливе тільки тому, що членство його (дев'ять осіб) перехилилося „направо", при чому Роналд Реґен призначив був туди першу жінку Сандру Дей О'Коннор, яка саме зформулювала на письмі постанову, що неприсутність адвоката-оборонця не може бути причиною звільнення злочинця, якому доказали злочин і який сам до того важкого злочину признався.

Існують в Америці дві ділянки суспільно-державного життя, які вимагають радикальної реформи, що її, на жаль, ще нема. Це судівництво і шкільництво. В одній і другій ділянці діються речі, незрозумілі і небувалі в інших культурних демократичних країнах, зокрема в Західній Европі. У шкільництві перевантажують школярів „домашніми вправами" („гом ворк") і навчанням прерізних подробиць з історії і географії Америки. Але випускник середньої школи не має поняття про історію і культуру всіх інших народів, почавши від античного світу, не знає, які країни лежать в Европі й інших частинах світу і не вміє виповнити аплікації на працю, бо — неграмотний.

А в судівництві існують ославлені „оборотові двері": злочинець входить на судову залю одними дверми і другими виходить на волю, бо тут існують такі дивоглядні правила, як звільнювання „на пароль", тут адвокат підсудного може буквально торгуватися з прокуратором і доходити з ним до порозуміння, що коли підсудний признається до одної легшої провини, то підсудного не будуть карати за всі інші закинені йому провини, хоч навіть нема сумніву, що він їх допустився. Останнє рішення Верховного Суду — це щілинка в дотеперішній надзвичайно складній, формалістичній і корисній для злочинців, а не для їх жертв, американській системі судочинства.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

Михайло Кучер

СОЦІЯЛІЗМ І ХЛІБ

II.

Як ідеологія — марксизм скрахував і перетворився у наївний фіговий листок, щоб закрити наготу збанкрутованої системи СССР. І Совєтський Союз є добрим прикладом панування інституції над людиною. Загально люди поводяться згідно з духом інституцій СССР і настільки зісовєтизовані, що повторюють і навіть побільшують помилки інституцій.

Західня лівиця поволі звільняється від марксистської традиції, що зокрема видно у Франції, і виразно звертається в бік соціялізму, але не совєтської версії. Відомо, що західня демократія досить слаба хоч вже помітний намір її посилити шляхом збільшення суспільної контролі над процесом вирішення важливих публічних справ.

Під „реальним соціялізмом" тепер розуміють систему, яка існує в СССР та решті країн „соціялістичного табору". Вивченням совєтської економіки займаються дослідні центри в ЗСА та в Західній Европі. На цю тему існує велика література. І ось приїжджають на Захід люди, які народились в СССР виросли там і дістали добру освіту. Працювали на відповідальних становищах. Опинившись на Заході, вони познайомились із совєтологами і ніби знавцями совєтської економічної системи, то просто остовпіли. Вони побачили, що західні совєтологи та економісти зовсім не розуміють совєтську систему і їх нерозуміння таке велике, що з ними на подібну тему не варто говорити.

Совєтські люди, включно з дисидентами не розуміють, чому на Заході беззастережно вірять совєтській статистиці. Для прикладу візьмімо один випадок — продукції криці в СССР — 145 мільйонів тонн річно. Некритично виходячи з тої цифри — СССР є першою у світі металурґічною державою, яка перегнала ЗСА і Японію. А ось що практично ховається за тими 145-ма мільйонами тонн річної продукції криці і що знає кожен інженер в СССР.

1. Виробництво справжньої криці, 2. Виробництво криці низької якости, 3. Виробництво бракованої криці, 4. Виробництво криці такої поганої якости, що з неї нічого виробляти не будуть, 5. Виробництво псевдокриці і 6. Псевдо виробництво криці.

Таких фантастичних категорій криці не мають ані ЗСА, ані Японія — дві країни, які займають друге і третє місце у виробництві криці. Це в тому випадку, коли СССР віддати „перше" місце. Вони виробляють крицю першої якости.

При 145 мільйонах тонн річної продукції криці звичайний ґвіздок в СССР і досі дефіцитний товар.

Західні совєтологи і дотепер не знають, що воно за пекло „комунальні помешкання". Що таке страшні совєтські гуртожитки. Що таке нові доми, які зараз розвалюються. Не знають про примітивний рівень медицини, про півграмотних лікарів, брак найбільш необхідних ліків. Ніхто на Заході не купить гнилих яблук, змерзлої картоплі, тухлого м'яса, зів'ялих овочів, жовтих огірків-насінників. Рівень моторизації і механізації в СССР нижчий, як в Бразилії, менше телефонів як в Еспанії. Чекові книжки і кредитові картки майже невідомі населенню.

На Заході прийнято повторювати, що ідеологія в СССР перестала бути „мобілізуючим чинником", який викликає ентузіязм і заставляє йти на жертви задля „світової будуччини". Це так, ідеологія вже не є „мобілізуючим чинником" двадцятих років для комсомольців, не є безконечною серією цитатів з „основоположників". Одначе, наприклад, заборона приватної торгівлі мотивується ідеологією. І доходимо до абсурду — ідеології в СССР нема, одначе вона є могутньою гальмою у розвитку СССР.

Нерозуміння характеру совєтської системи, мети совєтської держави — пояснюється захопленням комуністичною ідеєю, фальшивими гаслами, розчаруванням „гнилою демократією", захопленням „твердою владою" і надією на утопію. Основою цілого нерозуміння лежить у мисленні за аналогією. Інколи звертаються до байки про слона і сліпого. Сліпий,вхопивши хвіст, думає, що це слон.

Совєтська ідеологія — це систематизована доктрина, яка обіцяє спасіння тим, хто її прийме. У політичній практиці доктрина стремить до тоталітарної перебудови суспільства. Має дещо спільного з релігією — віру в спасіння. Є спільність з наукою — віра в науку.

Совєтська ідеологія феномен, який виникає серед винятковиx обставин. В історії маємо тільки два такі випадки — ґітлеризм і ленінізм. Совєтська ідеологія, проклинаючи минуле, дала найкращу карикатуру старого режиму. Совєтська ідеологія-це „логократія", царство слова, царство брехні. Найбільш характерним для совєтської ідеології — це совєтська економіка, це „привид", який немає нічого спільного з клясичною економікою і одночасно це страшна реальність для третини людства.

Часто на Заході можна чути: соціялізм-це страхіття. Критик питає — страхіття для кого? Соціялізм немислимий для людини, якій необхідна моральна свобода. Бути вільним, бути самим собою, думати свої мислі, рахуватися з власною думкою, своїми почуваннями, бути особистістю. Такі люди найбільш небезпечні для системи. Совєтська система не потребує людини, їй потрібний лиш її привид.

Михайло Ільків

МІРИЛА ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ЗСА

Пляновики економіки ЗСА, як приватного, так і федерального секторів заслуговують на признання за господарське уздоровлення країни. Критичні зауваження і сумніви щодо плянування народного господарства після кількох років господарського поступу себе не виправдали. Економіка ЗСА — здорова, має добрий напрям, і такою повинна залишитися в майбутньому. Це, мабуть, перший раз що після Другої світової війни та багатьох перешкод господарського характеру економіка країни так безперервно вже від кількох років розвивається. Але там де є поступ, треба також думати про сповільнення у промисловому розвитку, це ж зовсім природна справа.

Добрим мірилом господарської потужности країни є її гуртова продукція, себто кількість вироблених господарських дібр. Гуртова продукція ЗСА в минулих чотирьох роках збільшилася не тільки новими здобутками технології, головно електроніки, хемії, але також машинами та іншими родами промислових винаходів. Із замітних внутрішніх родів промисловости, що підвищили показник гуртової продукції треба згадати автомобільну і будівельну промисловості та з ними споріднені сектори. До стимулу промислового росту в цій країні у великій мірі причинився нижчий відсоток на позички. Іншою причиною буде те, що не передбачається в короткому часі рецесії. Уряд сьогодні також робить більші видатки на різні міжпляннетні та інші внутрішні програми, і це також значно збільшує показник гуртової продукції. У великій мірі того роду збільшенню промислових виробів сприяв великий попит на технічний інвентар закордонних ринків. Натомість, до оживлення у закордонній торгівлі причинилася девальвація доляра. Отже гуртова продукція, що в минулому зростала пересічно на 3.0 відсотка в році, нині її збільшення передбачається до три і піввідсотка в майбутньому.

Добрим мірилом господарського поліпшення у ЗСА є також збільшення на 9 відсотків працюючих, у порівнянні до показника з-перед чотирьох років. Збільшення затруднення було результатом промислової активности в країні і за кордоном. У минулих кількох роках кількість працюючих збільшилася в промислі на шістнадцять і піввідсотка. Значно більше працюючих затруднено в комерційних, бюрових та інших обслугах. Загальне число працюючих сьогодні рівняється біля 107 мільйонів осіб. З цього числа найбільше робітників є затруднених в промислі країни.

Зменшення безробіття, запевнення праці і добрі господарські вигляди на майбутнє були причиною до збільшення особистих приходів. Ці особисті прибутки працюючих збільшилися не так із-за значної підвишки заробітних платень, як із-за стабільних цін на товари, та коштом низької інфляції. З другого боку — високі відсотки від ощадностей в минулих роках та зниження податку — все це разом зміцнило ситуацію працюючих. Це не гра слів у економіці, але цікавий логічний висновок і комбінація різних господарських чинників. Отже у висліді такої економічної стабільности і поступу — за останніх чотири роки заробітні платні збільшилися тільки на чотири і піввідсотка, натомість особисті видатки працючих збільшилися на 14 відсотків. Отже загальний добробут був стимулом росту видаткувань працюючих, не зважаючи на доволі повільне збільшування їхніх заробітків.

Знижені відсотки на кредит заохотили потребуючих до закупівлі мешканевих домів. Майже 40 відсотків людей молодшого віку набули свої власні доми. Набуття речей першої потреби збільшило кредит, що сьогодні рівняється біля 60 відсотків понад його рівень. І тут знову цікава ситуація ощадности; в минулих кількох роках — був. І відсоток понад свій рівень, сьогодні є понад 3 відсотки нижче рівня. Нижчі відсотки поліпшили ситуацію настільки, що Уряд платить менші відсотки від позичок і цінних паперів. Додатньою справою для економіки є також те, що закордонні покупці можуть бути зацікавлені збільшенням інвестицій в економіку ЗСА через стабільність і скорий її оборот, спричинений більшим запотребуванням на товари.

Зниження цінности доляра було сприятливим чинником у міжнародній торгівлі. Нижчі відсотки на кредити, і господарська стабільність у ЗСА повинні б заохотити закордонного покупця до збільшення закупів та інвестицій у промисловий розвиток ЗСА, і збі-

(Закінчення на стор. 3)

С. Як. Кальба

У Празі й Хусті

Журналіст „Le Matin" слідкував за справою України

Дня 1-го січня 1939 року паризький журнал „Le Matin" помістив перший артикул свого спеціяльного висланника з Праги про Карпатську Україну, яка — за його словами — від місяця займає на мапі Европи дуже видне й велике місце.

У празьких кавярнях всі говорили про можливість походу Німеччини через Чехо-Словаччину проти Польщі на визволення українців Галичини, щоб реалізувати ідею Великої України. Не маючи можливости перевірити цю справу України з представниками уряду Чехо-Словацької Федерації Бераном і Хвальковським, які відмовлялись від зустрічі з пресою, паризький журналіст вибрався в дорогу до Хусту, що забрало повних 36 годин їзди.

У Хусті він застав, „повну „зміну декорації", де всі написи й дороговкази з чеської мови перемальовано на — українську, вживаючи альфабет кирилиці, що спричинило трудність для журналіста зі Заходу. Але рівночасно це було для нього офіційним запереченням Царського Указу з 1876 року про те, що української мови „не було, немає й бути не може".

У столиці Карпатської України гість із Парижу відбув побачення з головою Уряду о. А. Волошином, який дав йому відповіді на такі питання:

• Що ваша Ексцеленція думає про справу „спільного кордону" між Польщею й Угорщиною, якої ці держави вимагають? Це могло б наступити лише силою, проти волі карпатських українців. Прилучення до Угорщини означало б повну мадяризацію українського шкільництва і адміністрації країни. А включення Карпатської України до Польщі може викликати постання 6 мільйонів українців у цій країні.

• Справа Великої України, про які стільки пишеться сьогодні? Це питання занадто складне і велике, відповів о. д-р Волошин, і в цій хвилі всі справи закордонної політики полагоджує уряд Чехо-Словацької Федерації. Одне ясне, що українці в Карпатській, Галицькій чи Великій Україні є одним і тим самим народом, і тому ми бажаємо, щоб всі вони дістали таку автономію, як ми її маємо.

• Справа Січей? За кордоном говориться, що ми організуємо армію проти Польщі. Це абсолютно фальшиве. Січ це організація до чеських Соколів. Лише в наглій потребі Січ можна б було вжити як допомогу в охороні наших кордонів, через які вже переходять підривні банди з Польщі й Угорщини.

• Говориться про комуністичні симпатії Карпатської України? Тут хіба найкращим доказом є факт, що духовник української Церкви стоїть на чолі уряду країни.

• Ґвардія Ґлінки в Словаччині сьогодні нараховує 100,000, і там всюди можна побачити знак свастики? На це відповів голова уряду, що Січ має всього 4,000 членів і тут ніде не побачите свастики, бо Січ є і назавжди залишиться українською національною організацією.

Після побачення з головою уряду Карпатської України, журналіст з Парижу мав другу зустріч з міністром Ю. Ревасм, тодішнім міністром господарки й комунікації, який рівночасно разом з двома іншими міністрами Карпатської України входив до складу уряду Чехо-Словацької Федерації.

Міністер Ревай якраз повернувся з офіційних розмов що відбувалися у Берліні. Для нього не було сумніву, що Німеччина інтересується Карпатською Україною, як частиною Великої України. Але в цій хвилі найбільшим заінтересуванням Німеччини є наладнати з нами співпрацю на полі господарському.

- Говориться, — запитав журналіст, — що в Хусті незабаром буде німецький консулят з німецькими мілітарними аташе, і що Карпатська Україна розбудує оборонні лінії Мажіно проти Польщі й Угорщини? Усміхнувшись, міністер відповів, що консулят напевно буде, але без військових аташе, так як уже тут є консулят Румунії. Повернувшись до питання Великої України, міністер Ревай поставив від себе запит, що Захід, а перш усього Франція думає про 45-мільйоновий нарід, який від 300 років є під чужим пануванням? Чи не заслуговує цей нарід на свою самостійність, якої він ніколи не зрікався?

На думку французького журналіста, цей запит зразу оформився у відповідь, і тому в тій справі він не ставив дальших питань.

Голову уряду Карпатської України, о. д-ра Волошина гість схарактеризував, як державного мужа, що рівночасно є мужем Церкви „від голови до ніг", додавши — „з жестом авторитарного духовника", а коли він хоче підкреслити важливість справи. А міністер Ревай залишив на нього враження „молодої і певної себе" людини льояльної з вичуттям тонкости, що відразу дає можливість нав'язати свобідну розмову.

Відтак наш гість з Парижу в товаристві „милого журналіста Миколи Лівицького" (сьогодні Президента УНР в екзилі) відбув подорож автом долиною Тиси аж до Ясіня, де брав участь у Службі Божій, і мав нагоду подивляти прастару культуру „елеґантних гуцулів". Під впливом свого провідника, який „володів перфектно нашою фран-

(Закінчення на стор. 3)

Іван Білан

Поняття багатства в творах Тараса Шевченка

(Доповідь на Шевченківській Сесії НТШ 10-го березня 1985 року в Торонто)

II

Лиха можна б уникнути, „якби не похилилися раби". Похилені раби сприяють тому, що колективісти „орють лихо, лихом засівають". Тому й „уродила рута, волі нашої отрута".

Зокрема у поемах „Великий льох" і „За байраком байрак" Шевченко звертає увагу на техніку, засоби й адміністраційні практики державного окупаційного апарату, зраду, внутрішні і зовнішні деструктивні сили зла.

Наслідки потурання носіям філософії зла будуть такі, що

Буде каяття на світі,
Вороття не буде.

Тому у поемі „Осії главі XУІ", Шевченко б'є на сполох:

Погибнеш, згинеш Україно!
Не стане знаку на землі!"

Сама розіпнешся! Во злобі
Сини твої тебе уб'ють...

Не забув Шевченко і про так важливий фактор як час. У вірші „Я не нездужаю" сказано:

...а щоб збудить
Хиренну волю, треба миром,
Громадою обух сталить,
Та добре вигострить сокиру,
Та й заходиться вже будить.
А то проспить собі, небога,
До суду Божого, страшного!

Поетизований апель і молитва

Глибоко релігійний Шевченко збагнув своє призначення і зрозумів, що людина повинна мати місію в житті і виконати її якнайкраще. У вірші „Минають дні" молодий поет ставить справу безкомпромісово:

Не дай спати ходячому,
Серцем замирати,
І гнилою колодою
По світу валятись.
А дай жити, серцем жити
І людей любити,
А коли ні, — то проклинать
І світ запалити!
Страшно впасти у кайдани,
Умирають в неволі,
А ще гірше — спати, спати,
І спати на волі,
І заснути на вік-віки,
І сліду не кинуть
Нікого: однаково —
Чи жив, чи загинув! ...

Ще перед вступленням до Академії Мистецтв із щироукраїнської волелюбної філософії зродилася у Шевченка правильна концепція, програма і плян акції: „виорати і засіяти ниву" засобом поетизованого апелю з наголосом на історичну спадщину гетьманської України. Про своє завдання у поемі „Безталанна", у високомистецькому перекладі Олекси Стефановича, поет пише так:

Він говорив, що спільне благо
Дано любовію купить,
Що треба, сповнившись одваги,
Стать за добро і зло убить.

Може зорю переліг той,
А на перелозі...
Я посію мої сльози, —
Мої щирі сльози.
Може зійдуть і виростуть
Ножі обоюдні,
Розпанахають погане,
Гниле серце, трудне,
І вицідять сукровату,
І наллють живої
Козацької тії крови,
Чистої, святої!

(„Чигирине")

В автобіографічній поемі „Безталанний" поет молився до Бога:

Зміцняй в біді мене і горі,

бо

Да провіщаю благостиню,
Закон виконуючи твій! ...

Часто згадував Шевченко свою ниву і сівбу, допитуючись: „А що вродить?" Деколи в душу поета закрадався сумнів, але постанова перемагала. У вірші „Не нарікаю я на Бога", Шевченко приспівує:

Орися ж ти, моя ниво,
Долом та горою,
Та засійся, чорна ниво,
Волею ясною!

Розвернися ж на всі боки,
Ниво-десятино!
Та посійся не словами,
А розумом, ниво!
Вийдуть люди жито жати —
Веселії жнива! ...

Закінчення буде.

З діяльности Голливудського Відділу УАКРади

У січні ц. р. регулярні сходини Голливудського Відділу УАКРади відбулися в основному за програмою урочистого відзначення 68-их роковин Державности і 67-их роковин Соборности України. Попередні сходини— в грудні минулого року—були приурочені справам і підсумкам І-ої (установчої) конференції УАКРади, що відбулася в жовтні 1985 року в Філядельфії, а також перевиборам керівництва Відділу, до якого тепер належить Осип Головацький, голова, Богдан Дейчаківський заступник голови, Ераст Дзюбинський, організаційний референт.

У вступному слові після відкриття урочистих сходин, яке виголосив Б. Дейчаківський, у ювілейній доповіді Д. Кислиці наголошувалися заклики високо тримати прапор нашої відновленої державности, не послаблювати, а посилювати нашу мобілізаційну готовість і жертвенність у нинішньому змаганні перед лицем смертельної загрози для України, бути найкраще і всебічно поінформованими в нашому сьогоденні й приготованими до завтрішнього дня та його найактуальніших завдань, бож до того кличе нас напоєна кров'ю українська земля—кров'ю, пролитою в боротьбі за незалежність, а ще більше неповинно пролитою по втраті її.

Ще кілька думок зі змісту доповіді. Смертельною небезпекою для України є нині тотальна русифікація—замах на мову, історичну пам'ять нашого народу, ліквідація решток автономії в економіці, самоуправління в республіці. Зазнавши страхітливих втрат (наслідки терору, голодомору, війн, примусового переселення з України в далекі краї), наш народ старається діяти обережно, діяти з оглядкою (як, наприклад, і Гельсінкська група), але цвіт і надію народу хазяїн жене на видиму загибель до Афганістану, Етіопії чи Анголі. Щоб знищити українську політичну іміграцію, там винайшли зловіщу візентальщину.

Ми мусимо помагати своєму народові на Україні. Щоб робити спільників і союзників своєму народові й Україні, треба діяти авторитетно, як „в одну громаду скуті", не чекати ще таких жертв, як Мирослав Медвідь, щоб ми сконсолідувалися для виступів назовні.

Відновити й відсвіжити безпосередній діловий контакт з урядами тих країн, які свого часу визнали незалежну українську державу—їх було не менше 40!—й ніколи не зрікались того. Тим вони можуть тепер нам полегшити ширення кола союзників, якщо ми будемо діяти іменем і авторитетом законного свого екзильного уряду. Мусимо бачити нових потенціяльних союзників і навчитися з ними спільно виступати назовні. Їх щодня стає більше.

З коротким словом про успіх українців Канади в протиставленні лихові візентальщини виступив на сходинах д-р Ст. Росоха, редактор торонтонського „Вільного Слова", і закликав українців Америки наслідувати досвід канадських українців.

Д. В. К.

Вісті з Відня

Виступи українського хору церкви св. Варвари в австрійському державному радіо чи телевізії мають своє значення, бо австрійці, послухавши спів часто запрошують хор виступити з концертом, а рівночасно просять отця-пароха відслужити в церкві св. Літургію в українсько-візантійському обряді. І ось курортна місцевість у Бад-Ґамс у Стирії, недалеко від Ґрацу, святкувала двістіріччя існування своєї церкви. Парох тієї церкви зі своєю церковною радою та бурґомістром захотіли особливішим способом відмітити це рідкісне свято і запросили хор св. Варвари виступити з концертом у суботу, 19-го жовтня минулого року, а в неділю, 20-го жовтня, відправити торжественну Службу Божу.

Хор у повному складі зі своїм дириґентом проф. Андрієм Гнатишином, парохом о. шамбеляном Дзеровичем і дияконом д-ром Папуляйом виїхав в суботу вже в годині першій, бо дорога неблизька. Погода, по дощевих днях, напрочуд сприяла. Прекрасними околицями, що пишалися своїм осіннім убранням, доїхали до цієї гарної місцевости. Люди, які привикли до курортних гостей, вже ждали біля церкви, щоби примістити наших співаків по своїх помешканнях. В годинах вечірніх відбувся концерт у великій, гарній та акустичній церкві.

Вже по перших сильних акордах київського „Господи, помилуй" та „Хваліть ім'я Господнє" К. Стеценка, хор збудив і захопив увагу присутніх, що виповнили церкву. Релігійні твори Бортнянського, Веделя, Леонтовича та Архангельського віддали вірний образ чистої правдивої, дійсно релігійної музики, що просякає до глибини людських сердець.

В другій частині концерту були народні пісні різного характеру в обробці А. Гнатишина, які відповідали своїм змістом церковному обрамуванню. Кожну пісню нагороджувала публіка рясними оплесками. Між піснями вияснював зміст пісень наш відомий промовець Борис Ямінський німецькою мовою. Люди, захоплені концертом, зібралися на слідуючий день в церкві, щоби побачити й почути Службу Божу. Після концерту бурґомістр місцевости запросив хор на вечерю, а після Служби Божої—властитель найбільшого там готелю. Як тамошній парох, так і інші промовці висловлювалися про концерт і Службу Божу щиро, підкреслюючи високомистецький рівень хору та композицій, які і народними піснями, і релігійними, показали силу й красу українського хорового мистецтва. Треба згадати й солістів, що причинилися до успіху цих виступів, а це: Люба Гнатишин, Сільвія Отмар Штайн, Галя Жупник, Франц Зецер, Борис Ямінський та Ігор Тарко.

На фолкльорній програмі в Інтернаціональному Центрі Відня 26-го жовтня м. р., виступив хор з українськими піснями в обробці А. Гнатишина. Пісні урізноманітнив виступ двох танцюристів—Діяни Теплої та Едґара Томака, які в досконалому виконанні показали українські народні танки. Цей надзвичайний успіх доповнив своїм поясненням німецькою мовою Борис Ямінський, який також перевів інтерв'ю з референтами австрійського державного радіо, що в той час передавали пісні на своїх хвилях.

ЕКУМЕНІЧНИЙ МОЛЕБЕНЬ відбувся 5-го грудня в церкві св. Варвари. Вже від кількох років організує основник „Поїзду Сонця" д-р Ерік Енґель раз в році такий молебень, в якому беруть участь священики різних ісповідань: римо-католики, протестанти, евангелики, вірмени, жиди й інші, що своїми молитвами чи співами прославляють Бога Творця. Український обряд заступав о. шамбелян Дзерович і хор св. Варвари, що виконав псалом К. Стеценка „Хваліть ім'я Господнє" і „Під Твою милість" Бортнянського. Співав ще й хор віденський—Фінанц-хор. Молебень закінчено величавим „Боже, Тебе славимо" Бетговена. Після Молебня відбулося прийняття в барокковій залі дирекції, на якому міністеріяльний радник Енґел вручив диплом признання для хору св. Варвари.

КОНЦЕРТ КОЛЯД. З нагоди різдвяної виставки культурного відділу столиці Відня відбувся в репрезентативній залі віденської Нової Ратуші в суботу 7-го грудня м. р. одногодинний концерт українських коляд у виконанні хору церкви св. Варвари під управою проф. А. Гнатишина, де виконано українські коляди в обробках А. Гнатишина, Котка, Купчинського і Стеценка. Серед безперервних оплесків пролунали пісні, текст яких пояснював німецькою мовою Б. Ямінський. Коляди було чути далеко поза домом Ратуші, бо залучені мікрофони передавали їх на далеку відстань.

НОВИЙ СВЯЩЕНИК 15-го грудня в церкві св. Варвари висвятив преосвящений Славомир Мікльовс з Югославії диякона д-ра Йосифа Папулая на священика, який лишається сотрудником при цій українській церкві. У святочній церемонії брали участь окрім пароха о. шамбеляна Дзеровича і капеляна монсеньйора Фр. Шлеґля, також ректор Української духовної семінарії в Римі о. д-р Софрон Мудрий, ЧСВВ

ПРОСФОРА. В неділю, 7-го січня ц. р. після Служби Божої відбулася традиційна просфора, яку рік-річно влаштовує Українське Католицьке Братство разом з парафією. Зібраних у ресторані у 2-ій дільниці правітав отець парох і поділився з ними просфорою по українському звичаю, при чому хор співав коляди. Коляди й народні пісні, святочні страви відсвіжили пам'ять про рідні сторони в Батьківщині

СВЯТА ЛІТУРГІЯ в каплиці гімназії в Саксенгавзі недалеко від Вінер-Нойштадту. В четвер, 16-го січня ц. р., виїхав хор разом з парохом і сотрудником, щоб відправити Службу Божу гімназійним учням від першої до восьмої кляс і їхнім учителям. Отець-парох пояснив наш обряд і українську церковну ситуацію та сказав палку проповідь. Майже двогодинну Службу Божу вислухали учні з увагою. Після вечері пізнім вечором повернулися хористи до Відня. Оттак віденські хористи і священики не жалують свого труду, ані часу, серед невигод, щоб показати наш обряд зацікавленим австрійцям від малого до найстаршого. Корисна робота!

Загальні збори 64-го Відділу СУА в Ню Йорку

Загальні збори 64-го Відділу СУА відбулися 29-го грудня 1985 року. Голова Христя Навроцька відкрила збори молитвою та привітала присутніх. Предсідницею вибрано Любу Артимишин, секретаркою Оксану Луцьку. До Почесної президії запрошено голову СУА Іванну Рожанковську та Лідію Маґун, представницю Окружної Управи.

Відчитаний протокол з попередніх зборів прийнято з малими вияснениями. Згідно з прийнятим порядком нарад поодинокі члени Управи складали свої річні звіти. Марія Ржепецька, як протоколярна секретарка, записала п'ять протоколів з ширших сходин і дев'яти засідань Управи. Як кореспонденційна секретарка, написала і вислала 87 обіжників і 20 листів.

Марія Даниш, фінансова секретарка, вписувала в книгу всі рахунки, виготовила фінансові звіти до податкового уряду і до Централі СУА. Володимира Іваnуса провадила касу Відділу. Організаційні референтки Люба Раковська і Марія Карпевич старалися про приєднання членок, висилали повідомлення про сходини, брали участь у організаційній конференції референток Округи та помогали в імпрезовій і господарчій референтурах.

Звіт за культурно-освітню комісію здавала голова Х. Навроцька. Референтура працювала комісією, до якої входили: М. Даниш, М. Ржепецька, М. Савицька, Н. Самокіш, О. Рак і О. Щурова.

Протягом звітового року відбулися такі імпрези: Просфора для членок, на якій О. Щурова прочитала про „Свят-Вечірні звичаї інших народів" та „Значення куті" в Україні; вечір, присвячений заслуженим корифеям українського театру Олімпії Добровольській та Йосифові Гірнякові у їхнє 90-ліття. Слово про ювілятів виголосила Уляна Любович, прозірки про театр-студію висвітлив Володимир Грицин з поясненнями Й. Гірняка.

На традиційному Свяченому Марія Барагура прочитала спомин Володимира Барагури „Стійка при Божому Гробі". Вкінці в „Живій газеті" Ольга Кузьмович дала гутірку на тему: „Протиукраїнська хвиля в річницю Другої світової війни".

Мистецька референтка Люба Артимишин брала участь у конференції слов'янських студій в університеті Норт Ворт, Тексас, і виголосила доповідь з прозірками „Історичні одяги українки в перспективі історії". Відбулося два покази історичних одягів в Монтреалі і Вашінґтоні. В переведенні показів допомагала Христя Навроцька. Членки Відділу Л. Артимишин, Х. Навроцька і М. Савицька пошили та доповнили частини одягів, а С. Звонок (Монтреаль) подарувала хутряний ковнір.

Євгенія Тріска, референтка музею, займалася розподілом чергувань в УМ. Сама відбула 20 чергувань протягом року. Розпродала на Будівельний Фонд Музею цеголок на 365 дол. Брала участь в конференції українського народного мистецтва СФУЖО в Керґонксоні.

Виховна референтка Дарія Костів продовжувала пропаґанду проєкту конкурсу для книжки дитячої творчости, зв'язаної з тематикою монументальної дати—1000-ліття Хрищення України. Відчувалося слабий відгук зі сторони парохіяльних шкіл і шкіл українознавства, як також не було належного потрактовання проєкту молодечими організаціями, до яких зверталася виховна референтка. На сьогоднішний день зібрано тільки 30 дитячих праць зі шкіл Чикаґо, Філядельфії і Ню Йорку. Імпрезова референтка Галина Кіляр перевела зі своєю комісією різдвяний і великодній базари. Оба були дуже успішні завдяки жертвенним грошовим даткам членок та дарованим предметам для розгривки. Референтка суспільної опіки Марія Палідвор вислала сім пачок до Бразилії, три пачки до Польщі, 40 дол. на закуп будівельного матеріялу. Це все було можливе завдяки переведеній референткою збірці під церквою св. Юра в Ню Йорку.

64-ий Відділ має вісім спонзорів стипендійної акції для Бразилії.

Пресова референтка Марія Барагура провадила хроніку-альбом, який містив в собі всі пресові звідомлення про працю Відділу. Писала до „Свободи" і „Нашого Життя" дописи про Загальні збори Відділу, репортаж про вечір, присвячений Йосипові Гірнякові і Олімпії Добровольській, як рівнож в щоденнику „Свобода" був поміщений її етнографічно-фолкльорний есей про Великодні звичаї українського народу, який М. Барагура виголосила на Свяченому у Відділі.

Господарська референтка Євгенія Корчинська разом з членками комісії М. Даниш, М. Ржепецькою, Н. Білоус, І. Решетухою, Л. Раковською, О. Ямрозик мали за завдання приготовляти буфети на ширші сходини, а на більші імпрези гарячі страви.

Дарія Витанович переслала свій звіт про відвідини старших, хворих українців у шпиталі та зв'язки з бібліотеками.

На закінчення голова Відділу Христя Навроцька у своєму звіті щиро подякувала співробітницям за їхню жертвенну, повну посвяти працю для добра Відділу, а тим самим для української громади. Звернула увагу, що всі членки обов'язково повинні передплачувати „Наше Життя".

Крім внутрішньої праці, членки Відділу займали пости у Головній Управі, Окружній Управі та управі Українського Музею. Є членками редакційної колеґії „Нашого Життя".

Відділ склав 1000 дол. на Будівельний фонд УМ, 200 дол. на фонд О. Лотоцької, 180 дол. річно висилає для Енциклопедії Українознавства до Сарселю, на фонд „Бабусі" 100 дол., на оголошення в „Ню Йорк Таймс" в обороні дисидентів—100 дол.

Голова і членки Відділу брали участь у Загальних зборах Українського Музею, а також у прийнятті на дохід УМ. Голова і вісім делеґаток брали участь у Окружному з'їзді, членки були присутні на Дні Союзянки, на поминках в 10-ліття смерти св. п. Олени Лотоцької, де Х. Навроцька виголосила слово про заслужену почесну голову СУА.

Відділ підтримав акцію протесту у справі Голодомору, не згаданого у шкільних підручниках, пишучи листи до відповідних чинників. Членки висилали листи і телеграми до Президента ЗСА, сенаторів і конґресменів у справі Мирослава Медведя. Членка Відділу Ірина Падох, яка є перекладачем в Іміґраційному бюрі, старалася допомогти в цій справі. Ніна Самокіш, як заступниця голови, заступала голову в часі її неприсутности.

Голова Контрольної комісії звітувала, що книга протоколів, письма та касові книги були ведені у взірцевому порядку, а після дискусії над звітами подала внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, що збори прийняли оплесками.

Лідія Маґун від Окружної Управи висловила признання 64-му Відділові, який на протязі більше 30-ти років веде взірцеву працю. Голова СУА Іванна Рожанковська порушила актуальну справу закупу будинку для Українського Музею, бо теперішнє місце стає щораз тіснішим для приміщення цінних експонатів. Друга важлива справа—це фінансова підтримка, щоби можна було сплачувати морґедж.

Номінаційна комісія під проводом Люби Раковської подала листу нової Управи: Х. Навроцька—голова, Н. Самокіш—заступниця голови, М. Ржепецька—секретарка, М. Даниш—фінансова секретарка, В. Івануса—касирка. Референтки: Л. Раковська і М. Карпевич—організаційні. Культ-освітня комісія: Л. Артимишин—мистецька, Є. Тріска—музейна, Д. Костів—виховна, Г. Кіляр—імпрезова, Н. Крупська—суспільна опіка, Е. Гойдиш—пресова, Є. Корчинська—господарська. Контрольна комісія: М. Барагура—голова, Н. Біловус і М. Палідвор—члени, О. Ямрозик і Г. Ціґаш—заступниці.

У внесках і запитах дискусія зосередилася над забезпеченням продовження показів історичних одягів та їхнім забезпеченням на майбутнє. Збори одобрили пропозицію М. Даниш: пожертви на пресовий фонд „Нашого Життя" 300 дол. і доповнення відповідною сумою до 1000 дол. пожертви на фонд О. Лотоцької. На пропозицію Д. Костів рішено вислати різдвяний привіт Патріярхові Мирославові Іванові Любачівському, ґратуляції парохові церкви св. Юра о. Патрікієві Пащакові з приводу підвищення в стан генерального вікарія епархії та привіт Наді Савчук—голові Окружної Управи.

Переобрана голова Христя Навроцька подякувала за довір'я і за участь у зборах. Молитвою закінчено збори.

Евстахія Гойдиш

Мірила...

(Закінчення зі стор. 2)

льшити продукційну потужність. Виробнича потужність у народному господарстві цієї країни — нижча від її спроможности. Понад три роки тому в часі господарського уздоровлення продукційну спроможність використовувано 85 відсотків, сьогодні використовується лиш 80 відсотків. Одною з причин можна вважати зменшення інвентурних резерв, що рівняються тільки 1.47 відсотка, в порівнянні до 1.64 відсотка в минулих роках. Зате інвестиції в підприємства збільшилися до 35 відсотків, у порівнянні до попередніх двадцять і піввідсотка. Це відноситься до будови нових підприємств та інвентаря, бюрових будинків, магазинів, комерційних центрів та інше.

Інфляція сьогодні рівняється 3 і одна четверта відсотка пересічно, і це є досить заохочуючий чинник в економіці. Добрий економічний розвиток віддзеркалений біржами в Ню Йорку, що значно зросли в своїх показниках, в кінці 1985 і початку 1986 років. Підсумовуючи тих кілька заохочуючих господарських новин, треба сподіватися в ЗСА і світі дальшого господарського поліпшення.

У Празі...

(Закінчення зі стор. 2)

цузькою мовою", кореспондент у своому дописі схарактеризував головні події в історії України, почавши від договору з Росією з 1654 року, почерез добу гетьмана Івана Мазепи і відновлення Української Держави 1918-21 років.

Один з його дописів з Хусту зачинається таким комунікатом: „Хуст 2 січня. (Депеша Гавас): Законним Декретом замінено назву Підкарпатської Русі, офіційно прийнятої трактатом у Сен Жермен-ен-Лє, назвою Карпатської України, єдинообов'язучої для цієї країни".

Українці–українському студентові

У неділю, 9-го лютого ц. р., з ініціятиви Округи Ню Джерзі, головою якої є Ольга Третяк, 18-ий та 70-ий відділи Союзу Українок Америки в Пассейку, Н. Дж., влаштували для громадянства інформаційне зібрання під кличем СУА „Українці-Українському Студентові".

Метою цього зібрання було познайомити мешканців Пассейку—Кліфтону та околиці з життям наших братів і сестер, а зокрема поінформувати про Стипендійний Фонд СУА в Бразилії й Аргентині.

Привітавши присутніх, голова 70-го Відділу Марія Бакалець передала ведення програми заступниці голови 18-го Відділу Оксані Кордубі, яка представила референтку стипендій СУА Анну Кравчук, членку Комісії стипендій СУА Ксеню Гапій та інж. Петра Бокало, який зробив багато прозірок із різних осередків поселення українців на території Бразилії.

Програма складалася із трьох частин. Щоб ознайомити присутніх з країною, де живуть наші брати і сестри, інж. П. Бокало в першій частині показав прозірки з краєвидів Бразилії. Друга частина була присвячена життю поселенців, які скупчені в околицях Курітіби, Санта Катерина, Прудентополіс та інших . Третя частина складалась із прозірок, які опрацювала Ксеня Гапій, яка разом з референткою стипендій СУА при Головній Управі А. Кравчук в вересні місяці 1985 року відвідали Бразилію і Арґентину, щоб особисто познайомитися з стипендіятами, яких спонзорує СУА. Вони відвідали семінарії, інтернати та школи, де навчаються стипендіяти СУА. Про свою подорож та про потреби студентів говорила А. Кравчук.

Як загально відомо СУА веде широку акцію приєднання спонзорів в ЗСА, яка набирає щораз більшого розміру. Слід тільки згадати, що коли в 1981 році було 149 стипендіятів, то в 1985 році число їх зросло до понад 500. СУА і далі прикладає велике зусилля, щоб здобути спонзорів, бо українська молодь Бразилії і Арґентини та Европи бажає вчитись, але не має на це змоги.

18-ий та 70-ий відділи СУА, влаштовуючи ці інформаційні зібрання, приготовили перекуску та увесь чистий дохід в сумі 323 дол. передали на руки А. Кравчук на Стипендійний Фонд.

Крім того, 70-ий Відділ передав на Стипендійний Фонд 300 дол., які Відділ зібрав поміж членками на коляду, а членка Відділу Марія Стефанів стала спонзором Стипендійного Фонду, пожертвувавши 250 дол. на оплату студій для студентів на один рік; Галина Бобиляк внесла свою пожертву на продовження студій, які започаткував її брат сл. п. Степан Бобиляк; Ольга Мочула оплачує студії студентові в Арґентині в сумі 250 дол. Поодинокі членки Відділу, зібравши поміж собою гроші в сумі 125 дол., оплатили студії молодій дівчині в Европі. 18-ий Відділ спонзорує одну стипендію для Анізії Кузишин. Присутні на залі склали окремо пожертви, а саме: Дарія Фарміга—25 дол., Андрій Маркович—20 дол. і п. Осідач—5 дол.

Розуміючи велике значення студій української молоді в середніх та вищих учбових закаладах у різних країнах, 18-ий та 70-ий відділи СУА звертаються до українського громадянства на терені Пассейк—Кліфтон із закликом складати пожертви на Стипендійний Фонд СУА в країнах Південної Америки та Европи.

С. М.

Січневі роковини в Мюнхені

З рамени Головної Управи **ЦПУЕН** відбулося в Мюнхені в неділю, 26-го січня ц.р., соборне відзначення Січневих 68-их роковин проголошення у Києві в **1918 році незалежности Української Народної Республіки, річниці, що стала нашим щорічним** національним святом. Відзначенням 22-го січня започатковано в Мюнхені у цьому році також і місяць української культури, що його у площині міжнародних зустрічей, мистецьких виставок і літературних вечорів улаштувало Товарство Дому Зустрічей у співдії з ЦПУЕН.

Відзначення відновлення української державности і незалежности в цьому році започатковано соборною Архиєрейською Літургією, що її відправив з отцями в наміренні українського народу, в краю і на поселеннях, Преосвящений Владика Плятон Корниляк, який також виголосив святочну проповідь, в якій наголосив вікове стремління українського народу до єдности і до незалежности, змагання до окремого державного життя. Богослуженням вшановано також учасників цих знаменних для нас подій.

По Богослуженні відбулася в церковній залі поблизу собору Св. Покрови святочна Академія, в якій крім духовенства і представників наших і чужинецьких, з нами співдіючих, установ і організацій, взяло чисельно участь наше патріотичне громадянство Мюнхену і околиць, а зокрема студіююча і доростаюча молодь (понад 300 присутніх).

Свято Української Державности і соборности відкрив голова ЦПУЕН — мгр Антін Мельник, який привітав Владику Плятона, о. д-ра О. Ваґнера, радника Лютеранської Церкви, д-ра Л. Френдля, голову Польського Допомогового Комітету, проф. В. Яніва, ректора УВУ, представників товариств і організацій та всіх присутніх. При цьому шановний доповідач зробив коротке введення, яким пояснив значення для нашого народу обох Актів 22 січня 1918 і 1919 року, які задеклямували самостійність нашого народу серед вільних народів і яку збройно відстоював наш народ і в Другій світовій війні.

Голова Центрального Представництва Української Еміґрації у Німеччині опісля виголосив святочну доповідь на тему „22 січня 1918 і 1919 рр. — живучість української самостійницької ідеї", в якій накреслив хід історичних подій при кінці Першої світової війни, що привели до революції в царській Росії, а згодом до відзискання незалежности нашого народу, яку правно закріпили державнотворчі Акти 22 січня 1918 і 1919 років. Доповідач ширше розгорнув історичне підложжя згаданих актів у продовженні своєї доповіді німецькою мовою для присутніх гостей чужинців, заторкнувши також відзискання незалежности в тому часі і наших сусідів поляків, білорусів, чехів, а також литовців, лотишів, естонців; ці народи, так як і ми, також урочисто святкують свої національні свята. Доповідач наголосив значення наших державних Актів 22 січня 1918 і 1919 років для наших молодих поколінь, бо самим проголошенням незалежности і соборности українських земель український народ доказав свою зрілість творити і оборняти наше окреме державнотворче життя.

Після доповіді відбулася мистецька частина, в якій взяли участь відомі віртуози сценічного мистецтва. Провадила мистецькою частиною, як заповідач і рецитатор, відома нам з попередніх подібних виступів, Ліна Чурай, яка представила присутнім дорогих гостей з Америки — відомого співака-баритона Миколу Фабрику з дружиною Іриною, що виступають тепер в Німеччині, та відому піяністку проф. К. Андрієнко. Ліна Чурай, крім емоційного піднесеного ведення програми, прорецитувала з пам'яті поему „Св. Софія", відомий вірш В. Симоненка „Як виростеш ти, сину", а потім виконала пісню „Два кольори" у супроводі К. Андрієнко.

Значно поширив і збагатив вокальну частину програми гість Микола Фабрика, який силою й мелодійністю свого голосу вміло достосувався до вимог цілости програми. Він успішно започаткував свій виступ відомою арією „Владико неба й землі" з опери С. Гулака-Артемовського „Запорожець за Дунаєм", а потім дуже бадьоро з піднесенням виконав арію „Ой Дніпре, мій Дніпре" з опери „Гайдамаки" М. Лисенка. Після перерви співак виконав відому пісню „Гей братя, опришки" А. Кос-Анатольського, свого вчителя, якою відтворив ностальгічну буйність лефінів, на спомин молодости, багатьом присутнім, і на кінець — широку степову дійсність України — піснею „Безмежнє поле" М. Лисенка.

Проф. Калина Андрієнко відома нам з багатьох виступів як піяністка і як педагог Музичної школи у Мюнхені. Вона майстерно виконала „Романс" М. Колачевського, а потім „Фантазію" Франца Ліста, яку скомпонував він на основі відомої української мелодії „Віють вітри, віють буйні," чим вказала на музичне проникання на мандрівку окремих арій у скарбницю інших народів.

Гостинний виступ наших відомих діячів сценічного мистецтва залишив милий спомин у присутніх; кожну виконану ними точку щедро нагороджували оплесками. Концертний виступ наших мистців у неділю, 26 січня, був дуже успішним початком місяця української культури в Мюнхені.

Ювілейну академію закінчено національним славнем.

Присутній

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

о. МИКОЛА МАЛУЖИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 441-го ім. Т. Шевченка в Тандер Бей, Онтаріо, помер 22-го серпня 1985 року на 58-му році життя. Народився 1927 року в Україні Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку добродійку Марію; синів, Миколу з дружиною Катрусею, Тараса з дружиною Александрою, Григорія і Василя з дружинами Іреною й Іванкою. Похорон відбувся 26-го серпня 1985 року на цвинтарі Мавнтенв'ю у Тандер Бей, Онтаріо, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Д. Заневич, секр.

ПЕТРО ГОЛТ, член УНС Відділу 441-го ім. Т. Шевчинка в Тандер Бей, Онтаріо, помер 31-го серпня 1985 року на 77-му році життя. Нар. 1908 року в Кридер, Саскачеван, Канада. Членом УНС став 1945 року. Залишив у смутку дружину Ґлорію, дочок Донну і Петрусю, сина Аллана з дружиною і шістьох внуків та брата Стана в Саскачевані. Похорон відбувся 4-го вересня 1985 року на цвинтарі Мавнтенв'ю в Тандер Бей, Онтаріо, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Д. Заневич, секр.

РОМАН ФІЛІП, член УНС Відд. 217-го ім. св. Йосафата в Рочестері, Н.Й., помер 28-го вересня 1985 року на 61-му році життя. Нар. 1924 року на Україні. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку сина Романа і невістку Шарон, доню Надію з мужем Мелвіном Шмітт і одного внука, та ближчу і дальшу родину в Америці і на Україні. Похорон відбувся 1-го жовтня 1985 року на цвинтарі Святого Духа в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Приймак, секр.

АННА БІГУН, член УНС Відділу 75-го Т-ва „Запорозька Січ" в Дітройті, Миш., помер 25-го вересня 1985 року на 61-му році життя. Нар. 1924 року на Україні. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку синів Павла і Петра та доньку Ніну і двоє внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Ядвіґи в Дірборн Гайтс.

Вічна Їй Пам'ять!

Богдан Верещинський, секр.

ОЛЕКСА ШМОКАЛЮК, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й., помер 23-го вересня 1985 року на 89-му році життя. Нар. 1896 року в Гусятині, Україна. Членом УНС став 1923 року. Залишив у смутку дочок Ґльорію і Іванну з родинами, троє внуків, ближчу і дальшу рідню в Україні й Америці та численних приятелів. Похорон відбувся 25-го вересня 1985 року на цвинтарі укр. кат. церкви ім. св. І. Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

МИХАЙЛО МІЛЬНИЮК, член УНС Відд. 266-го ім. І. Франка в Амстердамі, Н.Й., помер 2-го жовтня 1985 року на 24-му році життя. Нар. 1961 року в Ню Йорку. Членом УНС став 1978 року. Залишив у смутку матір Френсис, батька Івана, сестру Марію, бабцю Марію, дідуся Михайла та дальшу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 5-го жовтня 1985 року на цвинтарі в Бродальбін, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Володимир Варшона, секр.

ГРИГОРІЙ МИКИТИН, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., помер 13-го жовтня 1985 року на 69-му році життя. Нар. 24-го квітня 1917 року в Долині, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку сина Романа, доньку Ольгу Павлюк з мужем Василем, племінників і племінниць, та ближчу і дальшу родину в Америці й Україні. Похорон відбувся 16-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Семків, секр.

ДОНАЛД МАРІНЧАК, член УНС Відд. 123-го ім. Св. Марії в Скрентоні, Па., помер 1-го жовтня 1985 року на 52-му році життя. Нар. 1933 року в Скрентоні, Па. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину, дві дочки, двох братів, сестру і дальшу родину. Похорон відбувся 4-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Володимира в Скрентоні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Софія Голик, секр.

ВОЛОДИМР МАТУШ, член УНС Відд. 375-го ім. Д. Вітовського у Філядельфії, Па., помер 21-го вересня 1985 року на 64-му році життя. Нар. 1922 року на Україні. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Тетяну, сина Романа, доньку Лесю. Похорон відбувся 23-го вересня 1985 року на цвинтарі св. Марії у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар.

МИКОЛА КОВАЛИСЬКО, член УНС Відд. 346-го Т-ва „Львів" у Клівленді, Огайо, помер 29-го липня 1985 року на 85-му році життя. Нар. 12-го січня 1899 року в Західній Україні. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Марію, синів — Михайла та Ігоря і рідню на Україні. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар.

ІВАН ДАНЬКІВ, член УНС Відд. 356-го Т-ва „Карпати" в Омага, Небраска, помер 9-го вересня 1985 року на 61-му році життя. Нар. 1923 року в Західній Україні. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Ерну, сина Йоахима з дружиною, три доньки — Маріянну, Христину і Керін, та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 12-го вересня 1985 року на цвинтарі Кальварія в Омага.

Вічна Йому Пам'ять!

Олекса Продивус, секр.

ПАВЛО ЧЕРКАС, член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ" у Вунсакеті, Р. Ай., помер 24-го серпня 1985 року на 75-му році життя. Нар. 11-го липня 1910 року в Камберленд. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку сина Павла, сестер — Анну Гречак і Анастазію Руетт та двох внуків. Похорон відбувся 27-го серпня 1985 року на цвинтарі св. Михаїла в Блекстоні, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!

Лев Гардінк, секр.

МАРІЯ САРНА, член УНС Відд. 150-го в Піттсфілді, Масс., померла 18-го вересня 1985 року на 94-му році життя. Нар. 1892 року в Поручені, повіт Бережани, Україна. Членом УНС стала 1935 року. Залишила у смутку доньку В. Островську.

Вічна Їй Пам'ять!

Лідія Гуда, секр.

КЕРІВНИК НАСА Вілліям Ґрейгем виявив, що продукція нових ракет для міжпростірних кораблів коштуватиме приблизно 350 мільйонів дол. Ґрейгем також сказав, що з приводу трагічного випадку „Челленджера", НАСА на протязі року не випускатиме міжпростірних кораблів.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Монтреалі, Квібек, Канада

повідомляє, що

в понеділок, 24-го березня 1986 р., о год. 6:30 веч.
у Пластовій Домівці в Монтреалі, Квіб., Канада
при 3355 Dandurand

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНС МОНТРЕАЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Відчитання протоколу з попередніх Зборів і його прийняття
4. Звіти членів Управи Окружного Комітету
5. Звіт Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі
7. Вибір Управи і Контрольної Комісії
8. Слово членів Головного Екзекутивного Комітету
9. Затвердження пляну праці на 1986 рік
10. Внески, запити і закриття зборів

До участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи та конвенційні делеґати наступних Відділів

434, 448, 465, 471, 473, 474 і 492

У Зборах візьмуть участь:

д-р ІВАН ФЛИС, головний предсідник УНС
сен. ПАВЛО ЮЗИК, головний директор для Канади
ТЕКЛЯ МОРОЗ, головна радна УНС

•

За Окружну Управу:

Текля Мороз *голова* — **Микола Перейма** *серетар*
Богданна Яворницька *касир*

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці запляновані такі турніри:

4-6-го липня — УСЦАК-Схід
9-10-го серпня — Подвійні гри
29-го серпня — 1-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
14-15-го вересня — Запрошеневий УНС
28-29-го вересня Подвійні гри Пласт
4-5-го жовтня — КЛК